

[Christmas Møller.]

gælden, det kan man naturligvis ikke, og saa spørger jeg da det ærede Medlem: Er det da hans Mening i Dag at sige, at man skal 20 pCt. ned med Lønningerne? Hvorfor foreslog han saa selv forleden Dag kun 5 pCt.? (*Madsen-Mygdal*: Det har jeg aldrig foreslaaet). Har det ærede Medlem ikke foreslaaet 5 pCt.? Saa kender det ærede Medlem ikke det Forslag, han selv er Medforslagsstiller til, for det Forslag, det ærede Medlem har stillet om, at Lønningerne skulde følge Gennemsnitsindtægten, betød 5 pCt.'s Nedsættelse i Lønningerne. (*Madsen-Mygdal*: Hvem ved det?). Ja, mon det saa ikke var rimeligt, at de ærede Forslagsstillere selv gav Besked om, hvad det betød. Navnlig var det naturligt, om det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), som jo er et saa kyndigt Medlem af Lønningsudvalget, gav Besked derom. (*Madsen-Mygdal*: Vil det ærede Medlem ikke læse Forslaget). Jo, jeg skal saamænd gerne læse det en Gang til, hvis det kan glæde det ærede Medlem, men efter mine Beregninger maa det betyde 5 pCt. Jeg spørger Forslagsstillerne: Betyder det da mere end 5 pCt.? (*N. Neergaard*: Det ved vi ikke). Det ved vi ikke, siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, det er maaske det fine ved det. Det kan jo dog ikke nytte, at man stiller Sagen anderledes op, end den er.

20 pCt.'s Nedsættelse paa Lønnen, 20 pCt.'s Nedsættelse paa de sociale Udgifter. Deroverfor har jeg for mit Vedkommende sagt, at jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at det Tidspunkt kan komme, hvis denne Krise bliver langvarig, hvis denne Krise bliver ved med at holde Priserne paa Landbrugsprodukter meget langt nede, da alt, ogsaa Lønninger og sociale Udgifter, maa ned, og jeg har heller ikke for mit Vedkommende været ængstelig ved at nævne, at ogsaa Tjenestemandslønningerne maatte ned, men jeg har sagt, at saa længe man ikke havde Klarhed herover, vilde det i denne Krisetid være naturligt, om man gennem den indirekte Beskatning søgte at ordne Forholdet.

Derfor siger jeg, at den økonomiske Politik, som skal føres i Øjeblikket, og som naturligvis kun kan have kort Sigt i den Forstand, at der kun træffes Foranstaltninger for nogle Maaneder frem i Tiden, maa eiter min Opfattelse være af den Karakter, at den gennem den indirekte Beskatning, saaledes som vi har været villige til at foreslaa det, og som vi har foreslaaet det overfor det høje Ting, skaber Lettelser for Er-

hvervslivet paa den Række af Omraader, hvor det er rimeligt og naturligt.

Men ved Siden deraf maa man være klar over, at Landbruget er inde i en Tilstand, hvor en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne er rimelig og naturlig. Skal den gennemføres, kan den efter min Opfattelse kun gennemføres ved en voldsom Forøgelse af den indirekte Beskatning her i Landet. Det er dette, vi har stillet Forslag om ved Samlingens Begyndelse, det er dette, vi har stillet Forslag om ved Samlingens Slutning.

Nu ved Samlingens Slutning siger den højtærede Regering, at den stiller sig paa det Standpunkt, at man kan forhandle videre om en Fortsættelse af Kriseforliget. Vi svarer dertil: Vel, vi er villige til denne Forhandling, vi er villige til at prøve, om dette er muligt. Særlig meget Haab om, at disse Forhandlinger skal føre til et positivt Resultat, kan man maaske ikke have. Men vi siger videre til Regeringen, at vil den føre en økonomisk Politik, som paa Kronens Omraade fortsætter den Linie, der har været fulgt i denne Vinter, ja, saa er det saa meget mere nødvendigt, at der paa Krisepolitikens Omraade gennemføres noget positivt.

Niels Frederiksen: Enkelte Udtalelser, fremsatte af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, giver mig Anledning til nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem spurgte mig, hvor længe jeg mente, man skulde føre en Politik, der ikke var holdbar, og hvornaar man kunde føre en Politik, der kunde holde. Jeg vil dertil svare, at efter min Opfattelse er det umuligt at fastlægge en økonomisk Politik, saa længe vore Eksportforhold og vore økonomiske Forhold overfor den øvrige Verden og vore Pengeforhold i det hele taget er saa uberegnelige og saa usikre, som de er nu. Det vil ikke være gør ligt at tilrettelægge en fremtidig økonomisk Politik med nogenlunde Sikkerhed, saa længe man ikke kan overse, hvordan vi er stillet paa de to Omraader. Indtil da forekommer det mig, at det er ganske nødvendigt, at man prøver paa at modvirke Vanskelighederne ved midlertidige Foranstaltninger, saa vidt det er gør ligt.

Det ærede Medlem paastod endvidere, at Afleveringspligten for Valuta ingen Forbindelse havde med de Valutarestriktioner, som Valutaloven hjemler. Dette er kun delvis rigtigt. Efter min Opfattelse er det muligt at give den indre Valutahandel fri og bevare de Valutarestriktioner, som man i øvrigt har i Henhold til Lovens Bestem-